

תת"ע 7863/07/23 - מדינת ישראל נגד דמיטרי בוכר

בית משפט השלום לתעבורה באילת

תת"ע 7863-07-23 מדינת ישראל נ' בוכר
תיק חיצוני: 30210214034

לפני	כבוד השופטת, סגנית הנשיא נועה חקלאי
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשמים	דמיטרי בוכר
החלטה	

1. בפני בקשה להורות על העברת מקום הדיון מבית המשפט לתעבורה באילת, אל בית משפט לתעבורה באשדוד, וזאת בהתאם לסמכותי מכח סעיף 230 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] התשמ"ב - 1982.
2. הנאשם ביקש להעביר את הדיון לבית המשפט לתעבורה באשדוד, זאת משום שגם באיזור מגוריו ומבקש לקיים את הדיון סמוך למקום מגוריו כדי לא להעדר זמן רב מביתו, עקב היותו הורה לשני ילדים נכים ואינו יכול לעוזבם זמן רב ללא תמיכה וסיוע. הנאשם הודיע כי כופר במיוחס לו.
3. המאשימה התנגדה לבקשה וציינה כי בשים לב למקום ביצוע העבירה, הסמכות המקומית נתונה לבית משפט לתעבורה באילת. לטענתה, שיקולי נוחות של נאשם אינם צריכים להילקח בחשבון שעה שעדי התביעה הינם תושבי העיר אילת.

דיון והכרעה

4. 6 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב 1982 קובע כי - "דנים נאשם בבית המשפט אשר באזור שיפוטו נעברה העבירה, כולה או מקצתה, או נמצא מקום מגורי הנאשם".
5. בפועל כתבי האישום מוגשים במקום ביצוע העבירה.

כפי שנקבע כחוט השני בפסיקת בתי המשפט ישנה עדיפות ברורה לקביעת הדיון במקום ביצוע העבירה, ולא במקום מגורי הנאשם, ורק אם נימוק מיוחד לכך יקבע הדיון במקום מגוריו של הנאשם.

(ראו י. קדמי, "סדר דין בפלילים", חלק שני (ספר ראשון), מהדורת 1998, ע"מ 765; ראו גם עפ"ת (חיפה)

27124-06-10 לם נ' מדינת ישראל (14.7.10)).

6. הכלל הוא, כי על מי שעותר להעברת הדיון מוטל הנטל להראות כי **מאזן הנוחות נוטה במובהק** לטובת העברת הדיון (ראו בש"פ 1085/11 **ספר נ' מדינת ישראל** (22.2.11)).

7. בבש"פ 3064/07 **יפה מזרחי נ' מדינת ישראל** (23.4.07) נקבע כי במקרה בו אין מדובר בהודאה, לא תתאפשר העברה של הדיון אלא **בנסיבות חריגות ומיוחדות** (ראו גם: בש"פ 7209/20 **אלעד שאלתיאל נ' מדינת ישראל** (25.10.20); בש"פ 6395/18 **ויין נ' מדינת ישראל** (12.9.18)).

8. בהתאם לפסיקת בית המשפט העליון, בתי המשפט נוהגים לאפשר העברת מקום הדיון משיקולי נוחות של הנאשם בנסיבות בהן מודה הנאשם בעבירה המיוחסת לו, ועל מנת לאפשר לו לקיים דיון טיעונים לעונש בסמוך למקום מגוריו.

ככל שהנאשם אינו מודה במיוחס לו, תהא הנטייה ככלל, שלא להיעתר לבקשה, זאת מן הטעם שהעברת הדיון, תצריך הגעת עדי תביעה, ובהם אנשי משטרה, לבית המשפט המרוחק אליו הועבר הדיון, ולפיכך שיקולי הנוחות אינם מטילים את הכף לטובת העברת הדיון.

9. שקלתי את נימוקי של הנאשם. על אף מצבם הבריאותי של ילדיו, לא מצאתי כי נימוקיו מצדיקים העדפת נוחותו במחיר של הטרחת עדי התביעה לבית משפט מרוחק.

10. לאור האמור, הבקשה להעברת מקום הדיון נדחית.

11. בשים לב שהנאשם מיוצג, ניתן לקיים את דיון ההקראה בעניינינו בנוכחות ב"כ הנאשם, ולפטור את הנאשם עצמו מהתייצבות על מנת להקל עליו.

12. המזכירות תודיע לצדדים.

ניתנה היום, כ"ב שבט תשפ"ד, 01 פברואר 2024, בהעדר הצדדים.